

den afdødes udbetalte folkepension, endnu inden begravelsen fandt sted – efter at man i generation efter generation i dette land har haft den fornemme ordning med at udbetale pension til den efterlevende i døds måneden og 3 efterfølgende måneder.

Så jeg synes, der er utrolig stor grund til at glæde sig, og jeg synes, det havde været dejligt, om fru Grete Schødts var gået op og havde sagt tak til Dansk Folkeparti, fordi de stod i spidsen for at rette den kæmpe fejltagelse, som den tidligere regering havde lavet. Det havde klædt fru Grete Schødts.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det ordfører hr. Knud Erik Kirkegaard.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Efter konservativ opfattelse er det regeringens ansvar at føre de årlige økonomiforhandlinger med amter og kommuner. Herefter skal Folketinget naturligvis tage stilling til aftaleresultatet, men ansvaret for forhandlingerne er regeringens. For god ordens skyld skal jeg sige, at det ikke er et nyt konservativt synspunkt, som er kommet til efter regeringsskiftet. Vi havde præcis den samme holdning under den tidligere regering.

I den kommunale verden møder man undertiden det synspunkt, at det for kommuner og amter ville være bedre, at der slet ikke blev indgået nogen aftale. I den konservative folketingsgruppe er vi ikke enige i dette synspunkt. Konsekvensen ville være, at regering og Folketing måtte vedtage retningslinjer for den kommunale økonomi, som ville være bindende ikke blot for kommunerne under ét, men også bindende for den enkelte kommune. Derfor er en aftalebaseret økonomiramme efter vores opfattelse forudsætningen for et reelt decentralt kommunestyre.

At også kommunerne må operere inden for den samlede samfundsøkonomiske ramme, er indlysende. Amter og kommuner administrerer som bekendt hovedparten af den offentlige økonomi i Danmark. At dette skulle kunne ske uden hensyntagen til den samlede samfundsøkonomi, er en illusion. Men det er utrolig værdifuldt, at den nærmere udformning af den kommunale del af den samlede samfundsøkonomiske ramme fastlægges og udmøntes i tæt dialog mellem regeringen og de kommunale organisationer, og det er jo præcis det, der sker gennem de årlige økonomiaftaler.

Kl. 19.10

Der er ingen tvivl om, at den ramme, som kommuner og amter kan forhandle sig frem til for 2003, vil være meget snæver. Finansministeren har her gjort rede for de præcise tal. For kommuner og amter under ét vil der ikke blive givet adgang til skattestigninger, og den økonomiske vækst vil blive stærkt begrænset – så begrænset, at der vil blive behov for kommunal nytænkning og større frihedsgrader for kommunerne, hvis man skal kunne løfte de kommunale serviceopgaver.

Aftalen vil være stram, men den skal også være både fair og retfærdig. Kommunerne skal have en reel mulighed for inden for rammen at kunne løse deres opgaver. Når så aftalen er indgået, skal den overholdes. Det burde jo være overflødigt mellem voksne mennesker at sige det, men det er det desværre ikke. Det har i en årrække været mere reglen end undtagelsen, at kommunerne ikke har overholdt aftalen.

Vi har forstået, at det for den nuværende regering vil være et ufravigeligt krav i forbindelse med dette års forhandlinger, at den indgåede aftale bliver overholdt. Regeringen har fuld konservativ opbakning til dette synspunkt.

Jeg takker i øvrigt for den redegørelse, vi har fået fra de to ministre i dag, og vi Konservative vil gerne benytte lejligheden til at sige: God arbejdslyst i forbindelse med forhandlingerne. Og det gælder både regeringen og de kommunale organisationer.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Når hr. Knud Erik Kirkegaard meget rigtigt beskriver aftalesystemet igen og behovet for, at aftaler holdes, må hr. Knud Erik Kirkegaard jo også have en forestilling om, at det kan være nødvendigt, at Folketinget på den ene eller den anden måde bliver inddraget, hvis aftalerne ikke holdes. I øvrigt skal aktstykker om bloktilskud osv. jo igennem Finansudvalget efter aftalernes indgåelse.

På den baggrund vil jeg gerne spørge hr. Knud Erik Kirkegaard, om Det Konservative Folkeparti vil medvirke til, at det flertal, der skal bære tingene igennem i Finansudvalget og eventuelt også efterfølgende, hvis der er grundlag for at gøre noget, hvis aftalerne ikke holdes, bliver bredt politisk og ikke en fortsættelse af den blokpolitik, vi har set indtil nu?